KANCELARIA SENATU

BIURO LEGISLACYJNE

Warszawa, 23 lipca 2018 r.

Opinia do ustawy o zmianie ustawy – Prawo prasowe

(druk nr 922)

I. Cel i przedmiot ustawy

Przedłożona Senatowi ustawa o zmianie ustawy – Prawo prasowe ma na celu uaktualnienie przepisów zmienianej ustawy oraz ich dostosowanie do zmian dokonanych w przepisach innych, powiązanych ustaw. Uchwalone zmiany ustawy – Prawo prasowe polegają na:

1) w art. 5 w ust. 1 wyrazy „każdy obywatel" zastępuje się wyrazem „każdy" co daje prawo udzielania informacji prasie każdej osobie przebywającej na terytorium Polski, a nie tylko obywatelowi polskiemu; zmiana ta jest zgodna z art. 54 ust. 1 Konstytucji RP, który stanowi: „każdemu zapewnia się wolność wyrażania swoich poglądów oraz pozyskiwania i rozpowszechniania informacji;

2) w art. 13 wyrazy „danych osobowych i wizerunku" zastępuje się wyrazami „wizerunku i innych danych osobowych"; zmiana ta służy skorygowaniu zakresu znaczeniowego wyrażenia „dane osobowe". Wizerunek osoby należy bowiem do zakresu pojęcia „dane osobowe", co wynika z art. 4 pkt 1 Rozporządzenia PE i Rady UE 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych. Definicja z art. 4 pkt 1 Rozporządzenia stosuje się bezpośrednio do ustawy o ochronie danych osobowych uchwalonej 10 maja 2018 r. (poz. 1000) i stanowi:

„dane osobowe" oznaczają wszelkie informacje o zidentyfikowanej lub możliwej do zidentyfikowania osobie fizycznej („osobie, której dane dotyczą"); możliwa do zidentyfikowania osoba fizyczna to osoba, którą można bezpośrednio lub pośrednio

ul. Wiejska 6, 00-902 Warszawa, tel. 22 694-93-40, fax 22 694-91-06, e-mail: Beata.Mandylis@senat.gov.pl

zidentyfikować, w szczególności na podstawie identyfikatora takiego jak imię i nazwisko, numer identyfikacyjny, dane o lokalizacji, identyfikator internetowy lub jeden bądź kilka szczególnych czynników określających fizyczną, fizjologiczną, genetyczną, psychiczną, ekonomiczną, kulturową lub społeczną tożsamość osoby fizycznej;

3) w art. 16 zmiana polega na zastąpieniu odwołania do nieobowiązującego już art. 254 Kodeksu karnego z 1969 r. (który penalizował niezawiadomienie o wskazanych w tym przepisie przestępstwach), na odwołanie do przepisu art. 240 § 1 obecnie obowiązującego Kodeksu karnego, który penalizuje taki sam czyn zabroniony;

4) w art. 37a odstępuje się od nazywania „przepadku" rodzajem kary dodatkowej. Obecnie obowiązujący Kodeks karny nie posługuje się już pojęciem „kara dodatkowa" a przepadek stał się osobnym środkiem przewidzianym w Kodeksie karnym w rozdziale Va „Przepadek i środki kompensacyjne";

5) ponieważ działalność objęta art. 1 prawa prasowego służy urzeczywistnieniu prawa obywateli do: rzetelnego informowania, jawności życia publicznego oraz kontroli i krytyki społecznej, przepis art. 41 ustawy obejmie ochroną prawną sprawozdania z jawnych posiedzeń Senatu, tak jak to czyni w stosunku do posiedzeń Sejmu. Przepis ten służy zapewnieniu by publikacje dotyczące tych posiedzeń były rzetelne i zgodne z prawdą.

II. Przebieg prac legislacyjnych

Ustawa jest efektem prac nad komisyjnym projektem ustawy o zmianie ustawy – Prawo prasowe (druk nr 2353), będącym efektem wniesienia do Sejmu petycji obywatelskiej.

Pierwsze czytanie projektu ustawy miało miejsce w dniu 21 czerwca 2018 r. na posiedzeniu Komisji Kultury i Środków Przekazu.

W dniu 21 czerwca 2018 r. Komisja przedstawiła sprawozdanie wraz z poprawkami, które polegały na dodaniu przepisów ujętych w art. 1 pkt 2 i 5 (zmiany art. 13 i 41 ustawy – Prawo prasowe).

Drugie czytanie projektu ustawy miało miejsce na 67. posiedzeniu Sejmu. Wobec niezgłoszenia poprawek projekt skierowano niezwłocznie do trzeciego czytania.

III. Uwagi szczegółowe

Ustawa nie budzi zastrzeżeń o charakterze legislacyjnym.

Beata Mandylis
Główny legislator